वाथ ष्णेयः कुत्तेस्तीक्ष्णलोहार्थाद्विकारेटेयन्निति केचित् कुत्तिः खड्गपिधाने स्यात् तीक्ष्णलोहे तथोदरे इतिकोषः अपनसं उन्नसमितिवत्॥ ३१॥

अहं सूर्पणखा नाम्ना नूनं नाज्ञायिषि त्वया। दण्डोऽयं चेत्रियो येन मय्यपातीति साब्रवीत्॥ ३२॥

अहम्। सा राक्षसीत्यब्रवीत् अहं सूर्पणखेति नाम्ना नूनम वश्यन्त्वया नाज्ञायिषि न ज्ञातास्मि ज्ञाद्दृत्यस्मात्कर्म्मणि लुङ् स्यसिजित्यादिना अजन्तत्वात् चिण्वदिट् आतोयुगिति युक् स्वाङ्गाच्चेति ङीषि प्राप्ते नखमुखात्संज्ञायामिति प्रतिषेधः पूर्व्वपदात्संज्ञायामिति णत्वम् अज्ञाने कारणमाह येनायन्दण्डो नासाच्छेदनलक्षणो मय्यपाति पातितः पातेः कर्म्मणि लुङ् चिणादेशः अत उपधाया इति वृद्धिः चिणोलुक् चेत्रियः परचेत्रे चिकित्स्यः परचेत्रे जन्मान्तरशरीरे यदि शक्यश्चिकित्सितुं तदा नासिकायाः सम्भवात् चेत्रिये च परचेत्रे चिकित्स्य इति निपातनम्॥ ३२॥ ज॰म॰

अहमित्यादि। सा राक्षसी इत्यब्रवीत् किं तदित्याह नाम्ना सूर्पणखाहं नूनं निश्चितं त्वया नाज्ञायिषि न ज्ञाता कर्म्मणि टी व्यांसिः हनग्रहदृशच इति मिण् यनज्णिदिति यन् नाम्नेति भेदके तृतीया सूर्पणखेति नाम्ना उपलक्षितेति केचित् सूर्पवत् नखायस्याः सा सूर्पणखा पूर्व्वपदस्थात् ध्रुःसंज्ञायां णत्वमिति परे स्वमते प्रुर्णोदान्ते इत्यादौ वाशब्दस्य व्यवस्थावाचित्वात् नखमुखान्तात् संज्ञायामीपनिषेध इति परे स्वमते पात्शोनादीत्यादिना स्वाङ्गादीप् प्रत्ययोविभाषित ईपोऽभावपक्षे आप् पक्षे तादृशसंज्ञाया भ॰